

בש"פ 2074/19 - אברהם אבו מאריה נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 2074/19

לפני:

כבוד השופט מ' מזוז

המבקש:

אברהם אבו מאריה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
בירושלים (השופט ר' פרידמן-פלדמן) מיום
25.2.2019 בעמ"ת 13532-02-19

בשם המבקש:

עו"ד אמיר נבון

החלטה

1. בקשה לרשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ר' פרידמן-פלדמן) מיום 25.2.2019 במסגרתה נדחה עררו של המבקש על החלטות בית משפט השלום בירושלים (השופט י' צימרמן) מיום 8.1.2019 ומיום 6.2.2019, בגדרן הורה בית המשפט על מעצרו עד תום ההליכים.

2. נגד המבקש, יליד 1959, הוגש כתב אישום המייחס לו 7 אישומים בעבירות של התפרצויות למקום מגורים וגניבה. כתב האישום, המתאר כיצד במועדים שונים נכנס המבקש לבתיהם של קשישים וגנב מחלקם רכוש וכספים, הוגש על בסיס סרטוני מצלמות אבטחה המותקנות בחדרי מדרגות ובבתי הקשישים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש את תום ההליכים נגדו. במסגרת הדיון בבקשה, הביע בא כוח המבקש בפני בית משפט השלום את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לארבעה אישומים, וכן לקיומן של ראיות לכאורה עם חולשה מסוימת ביחס לשלושה אישומים. ביחס לאישום אחד טען בא כוח המערער להיעדר ראיות לכאורה.

4. בית משפט השלום קיבל את בקשת המשיבה והורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. נקבע כי על אף שמדובר בעבירות רכוש, קיימת במקרה דנן עילת מסוכנות בשל ריבוי העבירות ואופן ביצוען, המלמד על תחכום וניצול נלוז של מצבם הדמנטי של קשישים ושהייתם של מטפלים זרים בסביבתם כדי ליטול את כספם ורכושם. זאת, על רקע עברו הפלילי של המבקש, בין היתר בעבירות רכוש. עוד נקבע, כי אין מקום לאפשר את חלופות המעצר שהוצעו על ידי

הסנגור, ובכלל זאת מעצר בית בשטחי אזור יהודה ושומרון, חלופה בה "אפשרות הפיקוח קשה ביותר, אם בכלל".
בקשה לעיון חוזר שהגיש המבקש בשל החלפת סנגורו נדחתה ביום 6.2.2019.

5. המבקש הגיש ערר על החלטת המעצר ועל דחיית הבקשה לעיון חוזר, אשר נדחה ביום 25.2.2019. בית המשפט המחוזי קבע כי לא קמה עילה להתערב בהחלטת בית משפט השלום, וציין כי עיון בראיות מלמד כי לא נפלה טעות בהסכמת הסנגור הקודם לגבי קיומן של ראיות לכאורה, וכי צדק בית משפט השלום בקבעו כי החלופה שהוצעה לשחררו למעצר בית איננה מתאימה.

6. מכאן הבקשה שלפניי, במסגרתה טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר דחה את עררו "מבלי לתת התייחסות לטיעוניו לעניין הראיות לכאורה ולעניין עילת המעצר", ובכלל זאת הטענה אודות אדם שלישי שזוהה על ידי השוטרים באחד הסרטונים.

7. דין הבקשה להידחות. כידוע, דיון בנושא מעצר ב"גלגול שלישי", לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שמור למקרים מיוחדים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת(ראו, למשל, בש"פ 2620/17 ביטון נ' מדינת ישראל (26.3.2017); בש"פ 7318/16 מלול נ' מדינת ישראל (21.9.2016); בש"פ 2145/19 מדינת ישראל נ' גנור (22.3.2019)). הבקשה דן אינה עומדת באמות המידה הללו. אף לגופה, אין כל ממש בבקשה, והיא אינה מגלה עילה להתערב בהחלטה על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה באדר ב' התשע"ט (1.4.2019).

ש ו פ ט